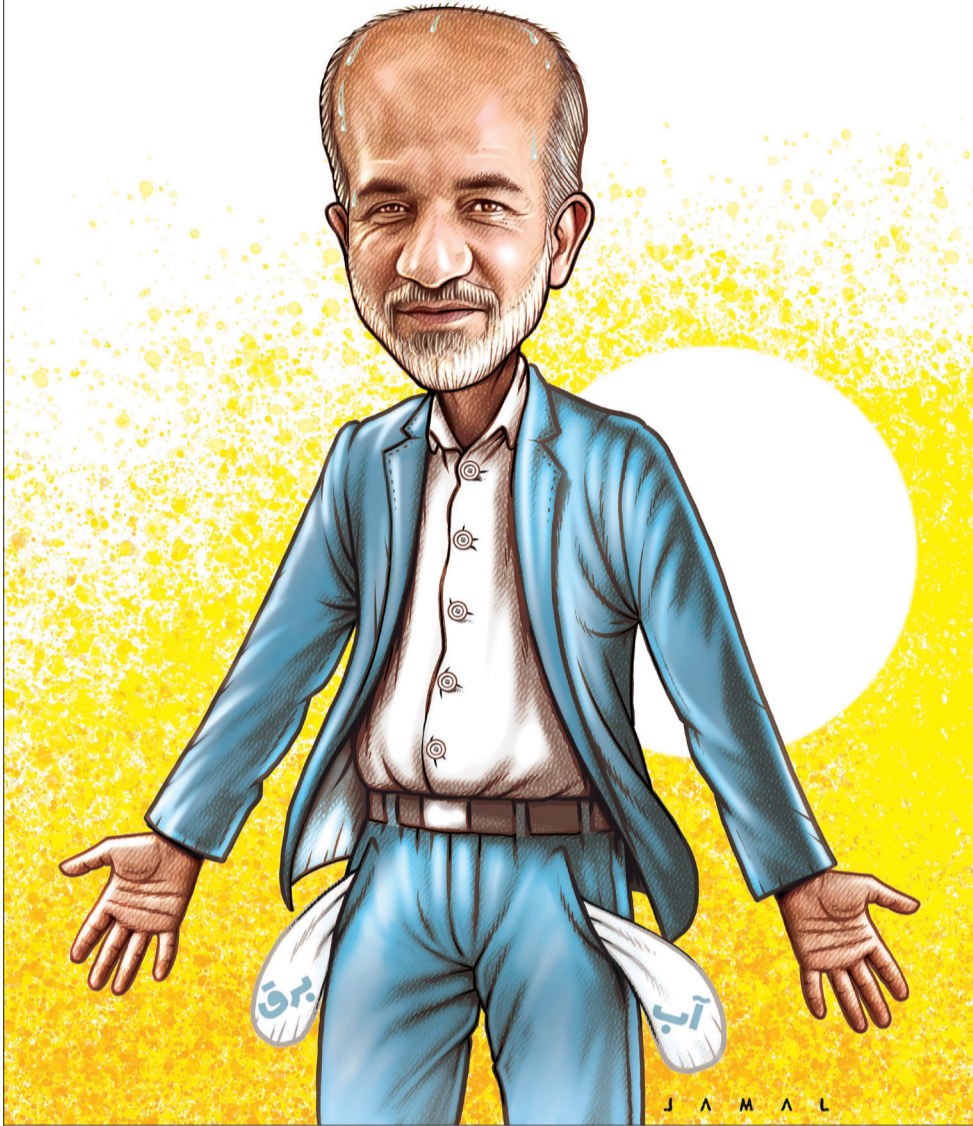

وزیر نیرو: تابستان سختی را در پیش داریم

راستی آزمایی بر اساس اسناد موجود

بعد از انتشار خبر برخی از رسانه‌ها اعلام کردند که حذف ایران از توصیه شماره ۷ کارگروه ویژه اقدام مالی (FATF) گمراه کننده است. ایران همچنان در «لیست سیاه» اف‌ای‌تی‌اف قرار دارد و این نهاد گفته است تا وقتی ایران دو کنوانسیون پالرمو و «مبارزه با تأمین مالی تروریسم» را امضا نکرده، حتی توقف موقت اقدامات مقابله‌ای را بررسی هم نمی‌کند.

در این باره بررسی خبرنگار هم‌میهن نیز این اظهارات را تأیید می‌کند زیرا براساس آخرین نسخه راهنمای مبارزه با تأمین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی که در وبگاه اف‌ای‌تی‌اف موجود است، ایران همچنان در لیست سیاه قرار دارد. براساس این نسخه که در فوریه ۲۰۱۸ منتشر شده است و مطابق با بند (ب) ماده ۴ رویکرد ویژه در قبال ایران براساس قطعنامه ۲۲۳۱ است و در سراسر این متن براساس مفاد این قطعنامه توصیه‌هایی درباره نحوه ارتباط مالی با ایران برای اعمال تحریم‌های هدفمند جهت جلوگیری از تأمین مالی برای اشاعه تسلیحات کشتار جمعی در نظر گرفته شده است.

بر این اساس می‌توان می‌گفت، هنوز ایران در لیست سیاه قرار دارد. نکته مهم دیگر اینکه فارغ از نامه‌نگاری‌های صورت گرفته و مهمتر اینکه حتی اگر در پاسخ ارائه شده، این موضوع اعلام هم شود، برای خروج ایران از این لیست می‌بایست منتظر جلسه آتی این کارگروه مالی ویژه بود که در آخر سال جاری تشکیل خواهد شد. به عبارتی در جلسه آتی مشخص می‌شود که آیا با وجود اتمام تحریم‌های تجارت سلاح‌های متعارف ذیل قطعنامه ۲۲۳۱ کشورهای عضو با خروج ایران از لیست سیاه موافقت خواهند کرد یا نه؟ زیرا ایران تاکنون موافقت خود را مبنی بر شروط پذیرش در FATF به این کارگروه اعلام نکرده است.

آمار سازی به سبک دولت سیزدهم

روز جمعه بود که رئیس سازمان برنامه و بودجه آمارهای دلگرم کننده‌ای را از رشد اقتصادی در سال جاری اعلام کرد؛ آمارهایی که نمی‌توان آن را باور کرد زیرا واقعیت زندگی اقتصادی مردم مانع از پذیرش آن می‌شود. اگر رشد اقتصادی ۷ درصدی در کشور وجود داشته باشد نمی‌بایست نرخ تورم همچنان بیش از ۴۰ درصد باشد. البته این نخستین بار نیست که دولت‌مردان کنونی دست به ارائه آمارهایی زده‌اند که در صحت و سقم آنها، اما و اگرهای زیادی وجود دارد. با این حال از آنجا که دولت کنونی تعیین کننده است و قدرت در ید اختیار اوست، آمارهای موجود به عنوان سند بالادستی در اقتصاد ایران مورد توجه قرار می‌گیرد و از قضا نیز نمی‌توان آن را نپذیرفت. زیرا به هر میزان که حقیقت فریاد زده شود، در همه‌جا

صدای دولت‌مردان و رسانه‌های موجود این صدا نه تنها شنیده نمی‌شود بلکه به گوینده آن نیز می‌توان اتهاماتی وارد کرد. اما این رویه در مورد اسناد خارج از کشور صدق نخواهد کرد زیرا در کمتر از دو ماه آینده که جلسه آتی کارگروه ویژه مالی تشکیل می‌شود، در صورتی که به سرعت لوائح پالرمو و CFT به تصویب نرسد، شادمانی کنونی برباد خواهد رفت.

چرا تغییر موضع داده شد؟

وزیر اقتصاد پیش از این گفته بود: «مسئله FATF که البته مسئله هست، تا این اندازه مهم نیست و در صحبت‌هایی که بنده با کنفدراسیون صادرکنندگان و فعالان اقتصادی و نمایندگان و رایزنان ایران در کشورهای خارجی و امثال آنها در همین ماه‌های گذشته از مجلس یازدهم داشته‌ام، فعالان اقتصادی کف میدان تجارت خارجی، قائل به این هستند که این مسئله ضریب بزرگی ندارد؛ حداقل در شرایطی که موانع بسیار بزرگتر تحریمی را داریم. زمانی که تحریم‌ها برقرار است، برآورده کردن خواست‌های گروه ویژه اقدام مالی (FATF)، حیات اقتصادی ما را ذیل شرایط تحریمی سخت‌تر از این می‌کند.» اما حالا او در خواستی برای خروج از لیست سیاه دارد. دلیل این تغییر موضع چیست؟ چگونه می‌شود که کارگروه مالی روزگاری آفت کشور است و افشاکننده اطلاعات دورزدن‌های تحریمی است اما امروز بر لزوم آن باید تأکید کرد؟

مسئولان کنونی به خوبی درک کرده‌اند که حتی با وجود عضویت در بریکس و شانگهای در صورت عدم حضور در اف‌ای‌تی‌اف نمی‌توانند در عرصه مبادلات تجاری حضور مؤثری داشته باشند. این حقیقت ماجراست که حتی کشوری همچون عراق نیز حاضر نیست با ایران مبادلات تجاری و مالی داشته باشد زیرا ایران در لیست سیاهی قرار دارد که می‌تواند برای آن کشور مشکل ساز باشد.

حالا دولت کنونی تنها یک راهکار دارد که با وجود مخالفت‌های گذشته، تغییر رویکرد دهد و دست از ندامت افرادی که برای خروج ایران از لیست سیاه این کارگروه مالی تلاش می‌کردند، بردارد. آری هر چند دیر هنگام اما تلاش‌های وزیر اقتصاد گامی رو به جلو است. اما سوال جدی‌ای که مطرح می‌شود این است که مجمع تشخیص مصلحت و مخالفان همیشگی آن چگونه می‌خواهند لوائح خاک خورده در ارتباط با اف‌ای‌تی‌اف را تصویب کنند؟ بدون تردید چاره‌ای جز عقب‌نشینی وجود ندارد. متأسفانه کسری بودجه دولت در سال جاری رقم قابل ملاحظه‌ای است. آنگونه که پیش از این رئیس سازمان برنامه و بودجه گفته بود، درآمدهای دولت در هفت ماه اول امسال ۳۰ درصد کمتر از رقم پیش‌بینی شده در قانون بودجه بوده است.

پذیرش اعاده دادرسی مجید توکلی در دیوان عالی کشور

مجدد به شعبه هم‌عرض ارسال شده و منتظر رسیدگی آن هستیم. امیدواریم با توجه به تصمیم دیوان عالی کشور، شاهد رویکرد مثبت در دادگاه تجدیدنظر باشیم تا موکل مان آزاد شود.»

این موکلان با بیان اینکه در دادنامه چند نکته مهم وجود دارد، تأکید کردند: «نخست اینکه رای مورد اعتراض در چند وجه جای نقد دارد. اتهام اولیه مجید توکلی فعالیت تبلیغی علیه نظام بود و در زمان صدور قرار جلب به دادرسی و کیفرخواست، اتهام اجتماع و تبانی علیه نظام برای آن اضافه شده است اما همانگونه که دیوان عالی کشور به آن اشاره کرده است هیچ دلیل و ادله‌ای مبنی بر اجتماع و تبانی نه از سوی دادسرا و نه از سوی نهاد امنیتی مربوطه ارائه نشده است. همچنین دیوان عالی کشور تأکید کرده است که توکلی هیچ قصد مشترکی با فرد دیگری برای ارتکاب جرمی علیه امنیت ملی نداشته و در جای دیگر اشاره شده است که اگر نهاد امنیتی گزارشی در این باره ارائه کرده باشد، این گزارش فاقد هرگونه مستندی است.»

همچنین احمدیان با اشاره به اینکه در رای دیوان عالی کشور آمده است که عمده مطالب ذکر شده در طرح تشکیل پرونده در مراحل اولیه و در ادامه مربوط به مسائلی بوده که پیش از این برای موکل حکم صادر و تحمل حبس کرده است، گفت: «بر این اساس موضوع جدیدی مبنی بر رسیدگی وجود ندارد. موضوع دیگر زمان بررسی پرونده در دیوان عالی کشور و شعبه صادرکننده رای قطعی است؛ به طوری که دیوان عالی کشور برای بررسی رای یک ماه وقت گذاشته است اما شعبه ۲۶ دادگاه تجدیدنظر که رای بدوی را تأیید کرده بود، تنها در طول یک هفته، علاوه بر بررسی، به صدور و ابلاغ رای رسیده است. به عبارتی می‌توان با مقایسه به این نتیجه رسید که کدام مرجع بیشترین دقت را داشته است.» او اعلام کرد: «اتهام اجتماع و تبانی در مراکز آکادمیک و در نزد وکلا مسئله پرچالشی بوده است و این اتهام را در موارد بسیار استثنایی می‌توان به افراد منتسب کرد زیرا به دلیل جزئیات زیادی که دارد انتساب آن ساده نیست اما متأسفانه این روزها بسیار مطرح و از آن استفاده می‌شود.»

گروه خبر: پرونده مجید توکلی که پیشتر با رای شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به تحمل ۵ سال حبس تعزیری و دو سال منع اقامت تهران محکوم شده بود و این رای عملاً در شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر استان تهران تأیید شده بود، اکنون با پذیرش اعاده دادرسی در عالی‌ترین مرجع قضایی کشور در وضعیت جدیدی قرار گرفته است. دیوان عالی کشور در رای خود ضمن پذیرش اعاده دادرسی، دستور رسیدگی مجدد در شعبه هم‌عرض و توقف اجرای حکم را صادر نموده است.

پرونده حدود یک ماه نزد قضات دیوان بود و نحوه انشاء رای به نحوی بود که نشان می‌داد تمام محتویات آن مطالعه شده و پس از آن تصمیم به نقض رای صادره از سوی شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر گرفتند. پیشتر هم اعلام شده بود فاصله ثبت پرونده در شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر و صدور رای، حدود یک هفته طول کشید. دیوان عالی کشور جهات مختلفی را برای نقض رای صادره اعلام کرده و انتظار این است شعبه هم‌عرض نگاه متفاوتی نسبت به شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر مستقر در دادگاه انقلاب داشته باشد. در این باره نظر وکلای او را جویا شدیم تا اعلام شود چرا روند بررسی پرونده آقای توکلی در شعبه هم‌عرض متوقف شده است.

مسعود احمدیان و میلاد پناهی پور، وکلای مجید توکلی درباره این موضوع به هم‌میهن چنین گفتند: «بعد از قطعیت رای صادره توسط شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر استان تهران، تقاضای اعاده دادرسی را مطرح کردیم و پرونده در دیوان عالی کشور ثبت شد اما تصمیم‌گیری درباره آن به زمان قبل از اجرای حکم نرسید. بعد از ثبت پرونده یکی از شعب دیوان عالی کشور، پرونده را از اجرای احکام دادسرای اوین برای مطالعه در خواست کرد و حدود یک ماه زمان برای مطالعه دقیق پرونده برای بررسی جزئیات صرف کرد که خروجی آن در رای منعکس شده‌ی دیوان عالی کشور قابل مشاهده است.» او ادامه داد: «براساس رای صادره توسط دیوان عالی کشور رای شعبه ۳۶ نقض شده و پرونده برای بررسی

تغییرات وزیر آقای ابراهیم رئیسی است. درباره تبعات این تصمیم‌ها بارها گفته و نوشته شده است.

این روزها به معنای واقعی کلمه باید نگران وضعیت آموزش و پرورش بود. دستگاهی عریض و طویل که بیش از چهار میلیون مخاطب از معلمان، دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان تا نبروهای صنف و ستاد را در این دستگاه پوشش می‌دهد. اما این نهاد بزرگ و تأثیرگذار با بحران‌های بسیار زیادی روبه‌رو است. کمیود بودجه، مدیریت ناکارآمد، کیفیت پایین آموزش و موارد بی‌شمار دیگر که این نهاد تخصصی را تهدید می‌کند. در همین حال وضعیت عدالت آموزشی نظام تعلیم و تربیت نیز محل سوال است. متأسفانه سیستم آموزش و پرورش کشور به تدریج در سال‌های گذشته از عدالت آموزشی فاصله گرفته و افت محسوسی را تجربه می‌کند. این افت جدی از ایدئولوژی‌زدگی برنامه‌های درسی در مدارس ایران است و صدا البته که یکی از مهم‌ترین مشکل نظام آموزشی ما ایدئولوژیک بودن است که منجر به تسلط تفکری می‌شود که ورزایش، نمایندگانش و مسئولانش نمی‌توانند مسائل آموزش و پرورش را درک کرده و برای حل آن چاره‌اندیشی کنند.

نتیجه اینکه مشروعیت و مقبولیت نظام تعلیم و تربیت به شدت مخدوش شده است، کارکردهای جانبی آموزش و پرورش از جمله جامعه‌پذیری و انسجام اجتماعی و همچنین هویت‌سازی که از مهم‌ترین آنها به شمار می‌رود را به محاق برده است. متأسفانه آموزش و پرورش کشور تنها برای حل این بحران‌ها قفسه بر نمی‌دارد، بلکه سیاست‌هایی اتخاذ می‌کند که به بحران‌ها دامن می‌زند، روش‌هایی را بر می‌گزیند که با شرایط زمانه سازگار نیست و سیستم را به سمت کنترل‌گرایی بیشتر می‌برد. در شرایط حال حاضر که هر یک از دانش‌آموزان از طریق شبکه‌های اجتماعی و انواع فناوری‌های نوین در جریان ریزترین مسائل ایران و جهان قرار می‌گیرند، تصمیم‌گیری پشت درهای بسته و سیاست‌گذاری بدون مشارکت نخبگان و پذیرش معلمان، دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان محکوم به شکست است. البته که می‌توانند مجوز برای مدارس مسجدمحور صادر کنند و کار را جلو ببرند، اما متأسفانه حاصل آن از بین رفتن استقلال مدارس و تحلیل رفتن منافع دانش‌آموزان و کشور است. به‌تازگی تحقیقی از ژنرال‌توسط گروهی از علاقه‌مندان ایران در زمینه مسائل آموزش و پرورش انجام شده که یکی از مهم‌ترین راهکارهای برون‌رفت از بحران‌های آموزش و پرورش را برگزاری یک گفت‌وگوی ملی توصیه کرده‌اند. فراخوانی برای گفت‌وگو بین والدین و دانش‌آموزان، معلمان، مدیران و کادر اجرایی مدرسه، نهادهای صنفی، دانشگاه‌ها، مراکز پژوهشی و اندیشکده‌ها، روزنامه‌نگاران و صاحبان رسانه‌ها، کنشگران رسانه‌های اجتماعی، حوزه صنعت، همه شهروندان دلسوز و صاحب‌منصبان در نهادهای دستگاه‌های مختلف اجرایی و قانون‌گذاری و قضایی، امید که روزگاری چنین شود.

برود، طبیعی است که محصول را از مطلوب دور می‌کند. نتیجه اینکه دانش‌آموزانی خواهیم داشت که به ارزش‌های جدید توجهی نمی‌کنند و از برخی واقعیت‌های جامعه دور می‌مانند. در سیر طبیعی باورها، فاجعه آنجا روی می‌دهد که تبحر فکری و تعصب حرفه‌ای و رویه قشری برخی افراد صاحب نفوذ و دارای قدرت، شریاکی را فراهم می‌کند که معیارها و روان‌های تربیتی، خود معارض و مخالف پیشرفت و مانع ترقی و تحول باشند و آن فعالیت‌پذیری و آمادگی خاص که لازمه تکامل تدریجی و از ضرورت‌های فعالیت‌های تربیتی است، از مدرسه و جامعه سلب کنند. شاید بسیار بدبینانه باشد اما چنین شرایطی می‌تواند به ایجاد گروه‌هایی بنیادگرا در آینده منجر شود. گروه‌هایی که نقد به شیوه‌های آموزش متداول را نه از منظر نابرابری و اصلاح که از منظر غرب و نفی دنبال می‌کنند. در واقع می‌توان دغدغه‌مند نبود که تبحر و بنیادگرایی در ستر مدارس مسجدمحور شکل بگیرد. کافی است به برخی از مدارس مذهبی پاکستان توجه کنید. جایی که نبود یک نظام آموزش عمومی و رسمی، زمینه بروز چنین فضایی را به وجود آورده است.

مدارس مسجدمحور را می‌توان در ادامه کارکرد پرورش سیاسی آموزش و پرورش تعریف کرد. چون این انتظار از نظام تعلیم و تربیت وجود داشته و دارد که فرزندان این سرزمین را به گونه‌ای تربیت کند که به نظام ارزش‌های رسمی عقیده و تعهد داشته باشند. این وظیفه هم به تدریج به تبلیغات آن‌هم تبلیغاتی مستقیم و به نحو غیر خلاقانه و چه بسا بی‌بازگردد- تنزل یافته است. مدیران کشور وقتی از مشکلات کشور صحبت می‌کنند بسیار روی این موضوع تأکید دارند که مشکل ما فرهنگی است و اظهار می‌کنند؛ بنا بود مشکلات فرهنگی را آموزش و پرورش و صداوسیما- که برای آن شأن آموزشی تعریف می‌کردند- حل کنند. این روزها همه کسانی که طرفدار مدارس مسجدمحور هستند نیز ادعای کنند که قرار است مشکلات فرهنگی را حل کنند. چون عقیده دارند اگر مشکل فرهنگی کاملاً وجود دارد، معلوم می‌شود که این دستگاه‌ها نتوانسته‌اند کارشان را انجام دهند.

رضا مرادصحرایی، وزیر آموزش و پرورش می‌خواهد هنگامی که دوره اش به پایان رسید چه چیزی را تحویل مدیر بعدی بدهد. به جرات می‌توان او را عجیب‌ترین وزیر آموزش و پرورش پس از انقلاب دانست. تصمیم‌های بسیار حساس و آسیب‌زایی گرفته و می‌گیرد. به برخی از تصمیم‌های دوره مدیریت او توجه کنید. تغییر ۲۰ هزار مدیر مدرسه در سال جاری، ادغام رشته‌های ریاضی، تجربی و انسانی، تغییر گسترده محتوای کتاب‌های درسی از سال آینده تحصیلی که کارشناسان و فرهنگیان این تغییرات را به نفع سیاست توصیف کرده‌اند، ممنوعیت گسترش تمامی مدارس غیر از مدارس عادی دولتی و اکنون هم که بحث مدارس مسجدمحور مطرح شده است. این موارد تنها برخی از تصمیم‌ها و